Ч. 6. Второк 24 (11) січня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Спис населеня.

Сего тиждня кінчить ся в цілім краю перший період чинностий списових, котрого основою есть списуване аркушів списових і виповнюване аркушів списових та виповнюване карт повідомляючих, котрий то материял має служити відтак за основу до переведеня всїх дальших чинностий списових т. є. до уложеня місцевих преглядів громад і повітів а остаточно і краю.

В інтересї точности і вірности висліду конскрипциї есть необхідним, щоби дати вписові відповідали під кождим взглядом дїйстному станови річи і віддали его як найдокладнїйше.

Піднесли ся однак в ходї акциї списової з ріжних сторін то в письмах і телеґрамах до властий то в статях дневникарских жалоби против поступованя деяких комісарів списових закидаючі їм то партийність то неправильність в доконуваню чинностий списових.

О скілько ходило о жалоби вношені до ц. к. Намістництва евентуально також до Мінїстерства справ внутрішних, зарядило Намістництво безпроволочно з уряду доходжене що до слушности піднесених закидів, поручаючи дотичному старості, щоби всякі неправильности даючі привід до жалїв, усунув а в данім случаю заступив комісаря списового иншою відповіднїйшою особою, що також в неоднім случаю стало ся.

Могло однак стати ся, що в натовпі не терплячих проволоки, бо термінових чинностий конскрипцийних, не всюди міг знайти ся час і урядові сили потрібні до безпроволочного переведеня згаданого попереду доходженя. Коли же властям мусить на тім залежати, щоби всї вписові дати були записані зовсім згідно з зізнанями поданими через конскрибованих і щоби тим самим нїхто не міг власти закидати, що чи то умисно чи для якихсь тайних цілий не доходила правдивости і слушности жалїв, тому Намістництво тепер з укінченем першого а перед початком другого періоду списового, поручило староствам, щоби у всїх случаях, де хтонебудь з конскрибованих — чи то безпосередно чи посередно через зверхности громадскі, зголосить ся з жаданем поправленя тих дат вписових, котрі на его думку були хибно або незгідно з дїйстним станом річи подані, або де в тім взглядї дійдуть ще до старостів які небудь жалоби, переводили безпроволочно вказані в тім взглядї доходженя і в міру висліду зарядили поправку дотичних вписів, виказуючи рівночасно ту поправку в рубрицї „Замітка“.

Вісти полїтичні.

Гада державна. — Заговір в Японії.

Виголошене на послїднім засїданю експозе п. Мінїстра скарбу Маєра звучить в головнім змістї:

На вступі представив бесїдник теперішні фінансові відносини держави і заявив, що теория, яка вимагає, щоби так звичайні як і надзвичайні видатки покривати лише звичайними та надзвичайними приходами, є без сумнїву ідеалом, до котрого слїд стреміти, котрий однак не все дасть ся осягнути. Мінїстер побоює ся, чи в теперішнім положеню буде можна сю формулку здїйстнити в цїлости. Не треба однак посувати ся за далеко і не слїд в дусї сеї формулки звати дефіцитом кождий непокритий видаток, котрий має зовсїм инше значінє. До найпильнїйших задач хвилї зачисляє мінїстер як найскорше усуненє переходового стану в дусї державних зелїзниць, котрий потягає за собою некористний фінансовий вислїд зелїзничого руху. Бесїдник висказує надїю, що мінїстер зелїзниць зробить все, щоби осягнути

ВУЙКО БЕРНЕК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойля.

(Дальше).

— Що то за сьвітла по обох сторонах, що перебивають ся крізь мраку? — спитав я, аби відвернути їх увагу від журби о погоду?

— Тут на північ? Бульон, а на полудне Етапль — відповів менї один з веслярів вічливо.

Бульонь! Етапль! Як мене ті назви зворушували! В Бульон провів я як хлопець не не одно лїто. Кілька разів проходжував ся я разом з вітцем по побережу, відповідаючи в дитинною гордостию на низькі поклони рибаків. А щож говорити про Етабль! Туди переїздили ми, утікаючи до Анґлії. Лютуюча товпа зібрала ся в пристани і обкидала нас камінєм. Моїй біднїй матери розторощили колїно. Крик мого вітця і мій власний пронизуючий плач ще до нинї звенять менї в ушах. А між тими обома місцевостями на обширнім темнім просторі, який обмежували їх сьвітла, лежало також Ґробоа, де був замок моїх предків. Як напружував я мої очи, аби доглянути его чорну крищу!

— Тут побереже зовсїм пусте — сказав один з моряків — не одного з ваших товаришів висадили ми тут на берег.

— А за кого ви мене уважаєте? — спитав я.

— Того не скажу — відповів — суть річи, про які найлїпше не говорити.

— Уважаєте мене певне за заговірника?

— Ну, так, коли самі то говорите; таких людий у нас досить.

— Чесне слово даю, що я не заговірник.

— То може утїкаючий злочинець.

— І то нї.

Він задержав весло; здавало ся, що нове підозрінє зродило ся у него.

— Колиб ви були шпігуном Бонапартого...

— Я шпігун! — скрикнув я з обуренєм. Мій голос видко пересьвідчив его.

— Добре — сказав — чорт знає, що ви є. Але шпігуна не перевіз би я на берег за вілку цїну.

— Ого — відозвав ся другий весляр — не ганьбіть менї Бонапартого; то наш найлїпший приятель.

Мене здивувала та симпатия для цїсаря у Анґлїйця, але поясненє не довго дало на себе ждати.

— Що ми бідні моряки можемо трохи того цукру і кави перевозити через границю — говорив він дальше — завдячуємо лише Бонапартому. Перше купцї мали на тім свій заробок, нинї прийшла черга на нас.

І справдї Бонапарте віддав цїлу торговлю між Анґлією і Францією в руки пачкарів.

Нараз замовк і показав правою рукою в темну віддаль, веслуючи пильно лївою.

— Там є сам Бонапарте — сказав.

Бонапарте! Ви, що живете в спокійних часах, не зможете зрозуміти того страху, який обхопив мене при звуцї того імени. Перед десятьма лїтами перший раз почуло ся про того чоловіка о дивнім італїяньскім назвищи. Що осягають звичайні смертники в десятьох лїтах? А він постепенно дійшов з нїчого до всемогучого чоловіка. Мов рої саранчі залили его армії цїлу північну Італїю; Венеция і Ґенуа стогнали під ярмом того малого, лихо відживленого чоловіка. Він завстидав найхоробрійших вояків і перехитрив найхитрійших дипльоматів. З незвичайною рухливостию кинув ся на Всхід і коли ще очи цїлої Европи гляділи на Єгипет, ту нову францускую провінцию, був він вже знов в Італії і другий раз розбив в пух Австрийців.

Всюди являв ся несподївано; вісти о его порушенях приходили звичайно пізнїйше як він сам. Де показав ся, побіджував, пересував границї і валив ествуючий порядок. Голяндия, Сабавдия, Швайцария зійшли до значіня ґеоґрафічних понять. На всї сторони простягала Франция свої рамена. Тепер проголошено его цїсарем. Републиканцї, котрих не могли загнуздати найстарші королївскі роди і найгордїйша шляхта, лежали перед ним в поросї. З найбільшою увагою слїдили ми на чужинї его сьміливі подвиги. Всюди успіх проводив его. Як щось надлюдского, надприродного уявляв я собі его, що повисло над Франциєю як темна хмара і загрожувала цїлій Европі.

Бонапарте! В моїй розгорячкованій уяві надїяв ся я побачити якусь великаньску стать,

сю ціль. Але крім того фінанси держави вимагають ще невідкличної реформи. Вже попередник міністра вказував кілька разів потребу отвореня нових жерел приходу і поробив що до того пропозиციї. Бесідник заявляє, що всї се признають, що з теперішних приходів годі покривати всї біжучі видатки. Що до нових жерел приходів, то міністер не може ще нинї робити рішучих пропозиций. Попередні правительственні предложеня стрінули ся в палатї з ріжними осудами і находять ся в ріжних стадиях нарад. Міністер просить о потрібний час, щоби можна зорієнтувати ся, бо не думає, щоби було властивим виступити перед палатою з готовим пляном без попереднього порозуміня з єї сторонництвами. В укладі фінансового пляну міністер бажає осягнути справедливий розділ тягарів на поодинокі верстви населеня, відповідний до їх податкової сили та увзглядити краєві фінанси, бо фінансові засоби країв також не можуть покрити зростаючих потреб. Лише на основі такого загального образа міністер може лиш виступити з пропозициями. В міністерстві скарбу почали ся вже відповідні приготовні працї. Опісля зазначив бесідник потребу ощадностий. Сам міністер скарбу не може щадити. Ощадности мусять бути загальні і на те звертає бесідник увагу леґіслятиви. Просить о відіслане буджету до комісиї і скоре полагоджене єго.

В Токіо запав 18. с. м. вирок, котрим з 26 осіб, які обжалувано о плянованє атентату на мікада і инших членів цісарскої родини, 24 засуджено на смерть, а дві на довголїтну тюрму. Заговір на мікада викрито з початком липня м. р. Селяни, що живуть у стіп гори Ківо донесли поліциї, що они часто чули експльозиї, які походили з вершка гори. Поліция удала ся на місце. Коли прийшли на верх гори, викрито в одній печері товариство, що складало ся з 20 людий, які були занятї фабрикациєю динаміту. Всїх їх арештовано. Слїдство викрило заговір, який мав на цїли вигублене цісарского дому а зі знайденої кореспонденциї вислїдили, що богато з увязнених було в зносинах з відомим социялїстичним діячем др. Котоку, котрий мав нїби кермувати цїлим тим заговором.

Процес відбував ся з виключенєм явности. Улицї, куди мусїли переходити увязнені, були замкнені войском. Без перепустки не пускали туди нікого, навіть одного судию, котрий забув перепустку, задержали. Увязнених приводили на розправу в кайданах на руках і аж підчас розправи знимали їм кайдани. Хто тільκо без особливого дозволу хотів дістати ся під суд, зараз єго арештовано і засуджувано. Навіть правних заступників виключили з засїдань. Лише на їх жалобу, допущено 20 вибраних судовими президентами але по кількох годинах завізвано їх, щоби опустити судову салю. З тих незвичайних осторожностий і з самого переведеня розправи видно, що япаньскому правительству о що иншого ходить, а саме, щоби викритєм заговора довершити акту пімсти на социялїстичних провідниках, а головно на др. Котоку, що був головним орґанїзатором социялїстичного руху в Японії. А разом з тим знищити одним замахом социялїстичний рух в Японії.

Новинки.

Львів, дня 23-го сїчня 1911

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало укінченого студента прав Адольфа Гревика і кандидата нотарияльного Вільг. Маркгавзера концептовими практикантами почтовими в гал. Дирекциї почт і телеґрафів.

— **Аванс учителів.** П. Міністер просьвіти посунув до VIII кляси ранґи слїдуючих учителів в семінариях державних: Грнг. Зарицкого і Петра Будзїньского в Станиславові; Ан. Левицкого і Він. Скотницкого в Самборі. Пет. Хриньовского і Мик. Мороза у Львові; Йос Кулиньску і Ольгу Ґеорґерову у Львові та Л. Стрільбицку в Чернівцях. — Директор учит семінариї в Самборі Кароль Кратохвіль авансував до VI кл. ранґи.

— **Руский народний театр в Стрию** дасть ще слїдуючі представленя: Нинї „Фавста“, а завтра ві второк дня 24 сїчня с р. послїдна прощальна вистава „Доки сонце зійде, роса очи виїсть“, народна драма в 5 діях М. Кропивницкого. Опісля театр переїде до Дрогобича.

— **Заходом філії Р. Тов. Пед.** і жіночого кружка в Коломиї відбудуть ся дня 7 лютого 1911 в сали Каси Ощадности великі вечерницї. Завдяки енерґічному Комітетови забава заповідає ся чудова: приґравати буде славно-звістна циганьска музика п. Алеко-Паращука з Глинян з Буковини: карнетики артистично викінчені, саля гарно відновлена і прибрана, добірний буфет у власнім заряді. Стрій для пань візитовий, для панів балевий. Вступ від особи 4 К; білет родинний для 3 осіб 10 К; вступ на ґасерию 4 К. Початок о годинї 8·30 вечером. Прибувайтеж Вп. п. Родимцї всї в столицю Покутя, а зробите заразом і гарне патріотичне діло, бо чистий дохід з вечерниць призначений для убогої учачої ся молодїжи... Запрошеня вже вислані, хто би через незнанє адреси єго не дістав, зволить ласкаво зголосити ся до п. Никифора Данища, професора україньскої ґімназиї в Коломиї — а сейчас вишле ся.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** В суботу рано підчас пересуваня возів на давнім черновецкім двірци дістав ся під колеса ваґона шлюсар зелїзничий Іван Коваль а колеса роздушили єму кліт грудну. Нещасливий помер в дві години по сій пригодї полишивши вдовицю і 7 дїточок.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори товариства „Львівска Русь“ відбудуть ся в недїлю дня 29 с. м. о 5 год. пополудни. — Загальний рух на шляху Біла чортківска-Залїщики східно-галицких зелїзниць льокальних заведено з вчерашним днем на ново. — На дорозї до села Батькова в брідскім повітї знайдено тїло 64-лїтного Йосифа Костельного. Смерть після ореченя лїкаря наступила в наслїдок замерзненя. — Населенє міста Будапешту разом з войском виносить після послїдного обчисленя 847.000 душ. Населенє цїлої Угорщини з Хорватиєю виносить 19 і чверть міліона. — Галицка Каса ощадности у Львові заводить з днем 1 лютого у відділї вкладковім 2-разове на день урядоване. Відділ той буде отвертий також і по полудни від години 5 до 7 що дня крім недїль і сьвят.

— **Що можна знайти в львівских булках.** Одна учениця школи ім. Собіского розломивши булку в школї знайшла в нїй сталеве перо. Вдячний пекар хотів, видко, зробити учениці дарунок за то, що купує і їсть єго булку. Друга учениця знайшла знов в булцї кусень мила, здаєсь також тоалєтовий презент від пекаря. Що в львівскій булцї можна иноді знайти кусень скла, шнурка, патика або якого таргана се хиба не новина. Ну,

---

надземне, казочне єство, темне, страшне і віщуюче нещастє.

То, що я дїйстно побачив зовсім не відповідало моїм дитинним ожиданям.

На півночи довго простертий плоский берег. В вечірнім сьвітлї сїрий, як цїлий краєвид за ним почав при збільшаючій ся темнотї сьвітити ся як слабо роз'ярене зелїзо. Червоний клин, що вбивав ся в море, подобав на огненний меч звернений против Анґлії.

— Що то там? — спитав я.

— Французский корабель; чи Бонапарте сам є на покладї, не знаю; отсе, що бачите, то сиґналові сьвітла; по дорозї до Остенди побачив би їх ще богато. Він мав би досить відваги, той малий Боні, переплисти Канал, колиб не Нїльзон.

— Як може льорд Нїльзон знати, що він задумує? -- спитав я.

Замість відповіди показав моряк понад мої плечі на море. Далеко на овидї побачив я два сьвітла.

— Єго сторожеві пси — сказав грубим голосом.

— Ладромеда ч. 44 — додав єго товариш.

Як часто від того часу прикликував я собі в памяти той образ! Червоне побереже, а перед ним три яркі сьвітла, як ознака борби о панованє над землею і морем; борби, що від віків лютує і що віки ще може тревати.

Берег чим раз слабше сьвітив і до мого уха доносили ся чим раз голоснїйше удари филь. Нараз мов виполошений з своєї криївки струг виринуло з пітьми довге, чорне човно і плило просто на нас.

— Митова сторожа — відозвав ся скоро один з моряків.

— Ми пропали! — крикнув другий і чим скорше упхав щось під своє сидженє.

Але безпосередно перед нами велике човно нагло завернуло і мов вітер понесло ся назад. Моряки глядїли за ним з зачудованєм

-- Ті не мають також чистої совісти — відозвав ся один з них — може то були шпіґуни.

— На кождий спосіб нинї не ми одні підозріні — додав другий.

— Чорт знає хто они. Але мій тютюн я на всякий спосіб сховав. З французскими вязницями я вже раз познакомив ся. Відкинь весла, Біль, ми вже на місци.

Майже в тій самій хвили човно зі скрипотом запороло ся в пісок. Мій клунок полетів на берег, а я вискочив за ним. Веслярі відіпхнули човно від берега і чим скорше від'їхали. Червоне сьвітло на заходї щезло. Темні хмари вкривали цїле небо і непроглядна пітьма залягла океан. Коли я обернув ся, аби поглянути за човном, дрібні каплї води ударили в моє лице. Буря завивала і гук розбурханих филь потрясав воздухом.

Так, була то страшна ніч, тодї на весну 1805 року, коли я по чотирнацятьлїтнім прогнаню перший раз вступив на землю моєї вітчини, котрої окрасою і підпорою була моя родина цїлі віки. Зле менї заплатив мій край; наші заслуги винагородив ганьбою і прогнанєм. Але тепер всьо забуло ся. Я упав на колїна і з чувством цїлував землю любої вітчини.

II.

Трясависко.

В зрілих лїтах чоловік любить нагадувати собі круті стежки власного житя зі всїми їх сьвітлами і тїнями. Початок і конець єго вандрівки єму звістні. Куди завів єго кождий поодинокий крок, який він колись зробив з побоюванєм, або з надією в серци, нинї знає він то добре; сумніви, які єго так часто перед важними рішенями мучили, нинї майже забули ся. Але спомин на ту бурливу ніч мого повороту до Франциї стоїть менї ще нинї — помимо тількох лїт, які від того часу минули і мимо змінчивої долї, якої я зазнавав — так живо в памяти, немов би то діяло ся вчера. Ще нинї чую той оживляючий запах воздуха, який мене овіяв при моїм вступі на французку землю.

Остаточно підняв ся я з землї і сїв на виступаючім в море березї. Одного суверена, десяту часть цїлого мого маєтку, дав я морякам; решту малої готівки сховав я до кишені сурдута. Так сидїв я, приглядаючи ся розбурханому морю і роздумував, що дальше дїяти. Студінь і голод докучали менї, вітер бив мене по лици і ніс в мої очи дрібні каплї солоної піни. Але сьвідомість, що не потребую вже жити з ласки ворогів моєї вітчини, була для мене відрадою.

(Дальше буде).

…ла й що в того? Хто не хоче тих присмаків нехай не купуе.

— **Москвофільска гниль.** Нині о 5 годині рано закінчив ся процес о. Давидяка против приклонників коломийского амбасадора дра Дудикевича. Розправа, мимо того, що вчера була неділя, вела ся дальше через цілий день і аж до пізна в ночи а судиї присяжні радили через цілу ніч над поставленими їм питанями а нині досьвіта о 5 год. рано видав трибунал слідуючий вирок:

Андрій Шуст, родом з Бродів, літ 45, женатий, батько 7 дітий, урядник зелізничий засуджений на 6 недїль арешту з постом що тижня.

Юліян Кисілевский, родом з Коломиї, літ 45, офіциял почтовий, засуджений на 1 місяць арешту з заміною на 1500 К.

Онуфрий Ґеців, родом з Волоского села, літ 50, був. професор ґімназиї в Коломиї (перед тим в Бучачи), на 1 місяць арешту з заміною на 600 кор.

Володимир Киндій, родом з Коломиї, женатий, батько 1 дитини, конципіст дирекції скарбу в Коломиї, на 1 місяць арешту з заміною на 900 кор.

Др. Іван Гриневецкий, родом з Бикова, літ 47, вільного стану, редактор „Прікарпатской Русі", на 1 місяць арешту, без заміни на грошеву кару, з постом що тижня.

Крім того вирок мае бути оголошений на кошт засуджених в „Прікарпатской Русі" і в „Gazet-ї Lwowsk-ій".

— **Просьвітно-економічний курс для старшої молодежи.** Заходами філії Тов-а „Просьвіта" відбув ся в Тернополи підчас різдвяних ферий в днях від 22 до 27 грудня м. р. просьвітно-економічний курс для старшої молодежи середних шкіл. В курсі взяли участь головно абітурияити руської ґімназиї, котрі дали почин до его устроєня і деякі кандидати IV. року учительскої семинариї. Всіх учасників було коло 80. Виклади відбували ся рано і по полудни і тревали враз з дискусиєю 2—3 години. Теми викладів розділено на три ґрупи: просьвіта, хліборобство і кооперация. Про стан просьвітний нашого народу і способи его піднесеня викладав проф. Бодиар, головно про задачі тов. „Просьвіта" і его читалень. Про стан хліборобства, причини его занепаду і способи его двигненя через поступову управу ріллі, штучні навози, раси, збіже, годівлю худоби, меліорацию і комасацию, годівлю дробу, плекане овочевих дерев і пасічництво викладав проф. Сидорак, а про молочарство о. др. Конрад. Про гріш, его історию, значінє і прикмети; про ощадність, почтові каси ощадности, каси ощадности сельскі і міскі; про кредит, товариства акцийні, гіпотечні банки, товариства кредитові а особенно сист. Райфайзена викладав проф. Миколаєвич. Про ріжні формальности в закладаню спілок на підставі законів з р. 1873 викладав проф. Боднар. Про діловодство в товариствах кредитових, скрипти, векслі, вкладки, обчислене відсотків, замкнене рахунків і білянс викладав дир. Ковальский. Про новітні кооперативні спілки викладав о. Конрад, а вкінци про практичні способи переведеня просьвітно-економічної акциї на селі говорив проф. Шурак.

Була се дуже щаслива гадка устроїти того рода курс для старшої молодежи, а хто еї перший підніс і ввів в житє, заслугуе на признане і повинен би знайти наслідувателів, бо такі курси можуть не лиш підготовити рабітників на нашій просьвітно-економічній ниві, але й саму молодїж повести на дуже хосенну і розумну та практичну дорогу. Замість марнувати ся, замість займати ся пустим балаканем і кидати ся нераз не неконче відповідні для себе фахи, молодїж познакомившись заздалегідь з економічною роботою, могла би чей більше як доси шукати для себе способу до житя в економічних званях.

— **Чума в Манджуриї.** З Харбіна, в Манджуриї надходять страшні вісти. Чума в тім місті як і взагалі в цілій Манджуриї ширить ся в застрашаючий спосіб. Лиш на однім передмістю Харбіна, Фуджадзян умерло онтоги 240 осіб на чуму. Трупів лежить така маса, що їх годі похоронити. На улицях Харбіна можна на кождім кроці стрітити трупи, що валяють ся в болоті і снігу. На терені росийскої зелізниці лежить 800 непохоронених трупів, між тими 20 Росиян. На полях вздовж харбінської зелізниці видко також богато непохоронених трупів. Чума добирае ся вже і до Пекіну, хіньскої столиці, де був сими днями один случай смерти на чуму, а в охрестности Пекіну було 4 случаї смерти.

Телеґрами.

Відень 23 січня. Є. Вел. Цісар приняв на авдиенциї бурмістра Наймаєра, котрий зложив звіт з подорожи віденьскої ради міскої до Парижа.

Відень 23 січня. Є. Вел. Цісар приняв вчера в Шенбруні ґр. Кіна-Гедерварія на окремій авдиенциї. По полудни від'їхав ґр. Кін до Будапешту.

Москва 23 січня. Бюро земского просьвітного з'їзду в Москві порушило гадку скликаня анкети в справі внесеня церковно-славяньскої мови в школах народних і перекладу всїх книг літурґічних на росийску мову. (То певно якийсь Українчик-Мазепинець піддав Москалям таку гадку. Українська інтриґа тай годі!)

Константинополь 23 січня. Часописи доносять о імснованю великого рабіна сенатором.

Константинополь 23 січня. Позаяк послідно предложеня болгарского правительства в справі торговельного договора були не до принятя, переговори перервано. Коли би до 27 с. м. не дійшло до згоди, мае вибухнути війна митова. Думають, що Болгария розпічне переговори на ново.

Константинополь 23 січня. Змобілізовані редифи І. кляси з чотирох округів відплили до Годейди в Ємені під командою Юсуфа-паші.

Пекін 23 січня. В охрестности Пекіну було богато случаїв занедужаня на чуму, один закінчив ся смертию. В місті не було случаю смерти. В однім селі коло Чіфу вимерло богато людий на чуму.

Вашінґтон 23 січня. У відповіди на просьбу президента Гаїті секретар державний Кнокс вислав до американьского посольства в Сан Домінґо і Порт-о-Пренс депеші, в котрих предкладае дружні услуги Сполучених Держав.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні годинн від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаець: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаець: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаець: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаець: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·32, 11·32
До Підгаець: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаець: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).